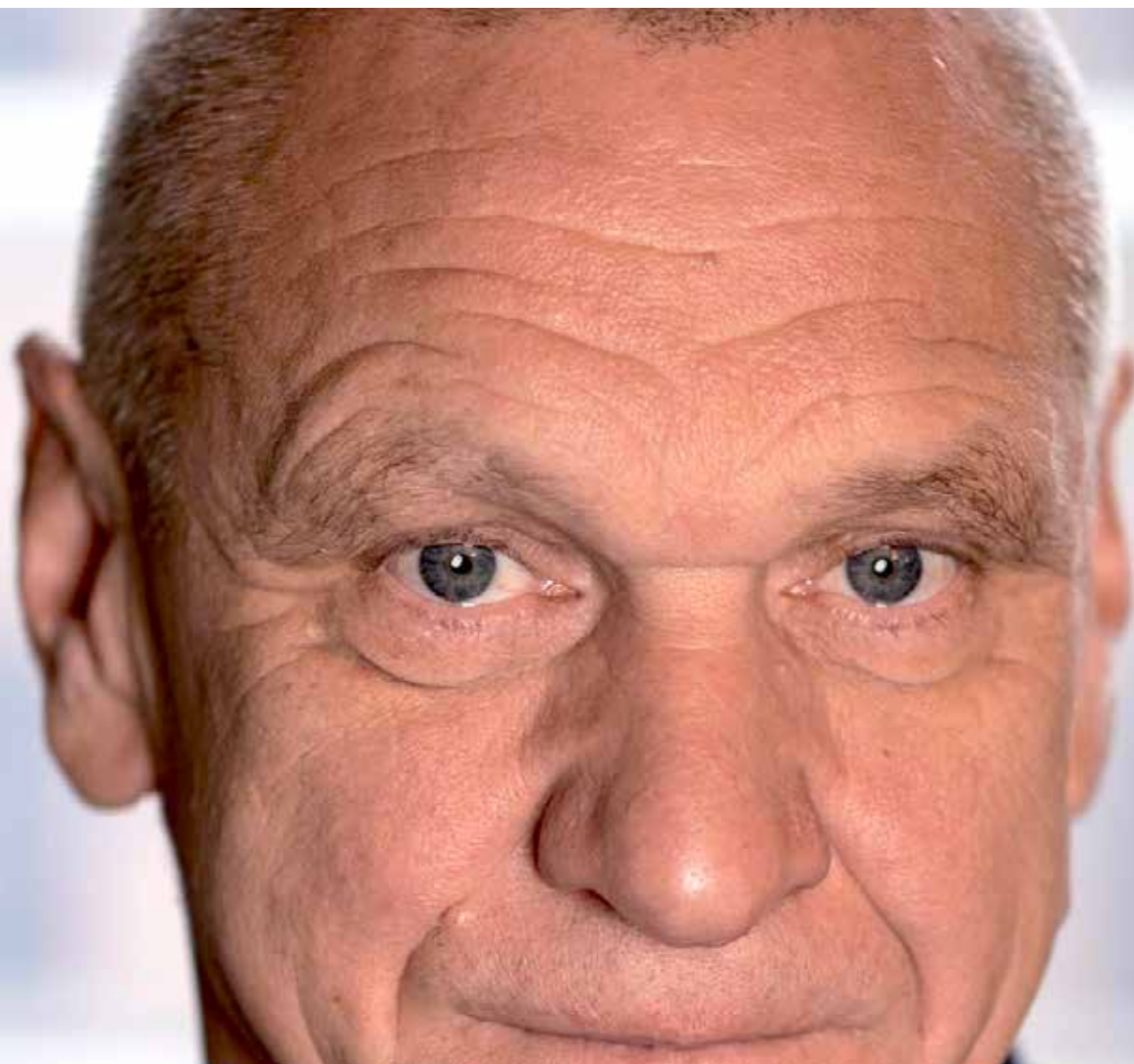

Politisk HORIZONT

24. årgang | nr. 4 | 2019

SEKS ÅR I STASI-FÆNGSEL

MIKE FRÖHNEL VAR OFFER FOR KOMMUNISMENS BRUTALITET

SIDE 8

PENSIONISTER SKAL KUNNE ARBEJDE UDEN AT BLIVE FLÅET I SKAT SIDE 12

EN HALMSKOLE PÅ MØN GØR DEN GRØNNE OMSTILLING VIRKELIG SIDE 16

NYT TILSKUD VIL STYRKE FRI- OG PRIVATSKOLERS SOCIALE ANSVAR SIDE 18

VERDENSKVINDEN, DER SAVNEDE DET KONSERVATIVE DANMARK SIDE 20

Politisk HORIZONT

Ansvarshavende redaktør: Søren Vandsø

Redaktør: Anders Egedal

I redaktionen: Filip Lauritzen, Jens Holmberg,
Laurits Winther, Frederik Bloch Münster,
Frederikke Langemark Dahm-Hansen og Jacob Kaiser Aarre

Fotograf: Henrik Stuhr, Jacob Knudsen og
Benjamin Rugholm

Layout: Degn Grafisk

Tryk: Degn Grafisk

ISSN
1395-9778

EUROPA
nævnet

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K
ph@konservative.dk

Det Konservative
Folkeparti

For dig og for Danmark

INDHOLD

03 Siden sidst

04 Muren faldt, og frihedsklokkerne kimede

06 Det største øjeblik for en hel generation

08 Mike fik en pose over hovedet og seks år i Stasi-helvede

12 Pensionister skal kunne arbejde uden at blive flået i skat

14 Op med skattekrone: Finansloven blev ræverød

16 En halmskole på Møn gør den grønne omstilling virkelig

18 Nyt tilskud vil styrke fri- og privatskolars sociale ansvar

20 Verdenskvinden, der savnede det konservative Danmark

22 Et stærkere dansk flyvevåben skal holde russerne ude

24 Bag enhver valgsejr står en stærk organisation

27 Krydsord

Siden sidst

Hele 25 KU'ere var med i studiet, da **Søren Pape** deltog i Quizen med Gyrith Cecilie Ross på DR2 den 7. november. Desværre trak hans modstander og efterfølger på justitsministerposten, Nick Hækkerup, sig sejrrikt ud af duellen, men formanden vandt på opbakning, og det gav ham masser af **#papepower**.

Forholdet til Rusland blev drøftet, da de konservative partiledere fra de nordiske og baltiske lande var samlet i Litauens hovedstad, Vilnius, den 4. november. Partilederne var enige om at mødes regelmæssigt fremover og diskutere de **fælles udfordringer**, som landene står over for. Næste møde finder sted i Oslo til april.

Siden valget har Det Konservative Folkeparti oplevet **et boom** i antallet af nye medlemmer. Knap 100 af slagsen var til velkomstarrangementet på Christiansborg den 22. oktober, og her fik de en politisk status fra formanden og generalsekretæren samt en **rundvisning af gruppeformanden** og den politiske ordfører.

At tiltale folk i tredjeperson er **Niels Flemming Hansen** ikke vant til. Det glemte han derfor at gøre under åbningsdebatten mod 'fru Pernille Skipper' og **måtte lade sig irrettesætte** af et præsidiemedlem. Men der skal jo i et parti, som er glad for traditioner, selvfølgelig også være styr på tiltaleformen.

Over én million. Så mange visninger fik Mona Juuls opslag på det sociale medie LinkedIn, efter hun lagde et billede af sin **lønseddel** op. Dagsordenen om at give sine følgere et indblik i hverdagen på Christiansborg og skabe åbenhed blev samlet op af aviser som B.T. og Jyllands-Posten, og Juul var også med i Aftenshowet.

Der var masser af **god politisk debat** under KU's landsmøde i Sorø den 2.-3. november. Ungdomspartiets fremtidige politiske retning blev drøftet og fastlagt, og så blev der også **fordelt ordførerskaber**. Lørdag aften blev de politiske diskussioner dog sat midlertidigt på standby for at holde gallamiddag.

MUREN FALDT

OG FRIHEDSKLOKKERNE KIMEDE

Den 9. november 1989 står brændt i min hukommelse. Tiden i efteråret 1989 var og bliver det største, som min generation kommer til at opleve. Befolkningerne i de kommunistisk styrede lande i Østeuropa hørte frihedsklokkerne ringe efter mange år bag Jerntæppets mørke. For mange i dag kan det sikkert være svært at forestille sig, hvor lukket og uhyggelig den del af Europa var, men det var kommunismes sande ansigt og virkelighed. Vi, der var unge på det tidspunkt, husker det sikkert tydeligt. Dengang var verden bare mere enkel. Der var undertrykkelsen, kommunismen og dens ondskab i øst og de frie demokratier i vest.

Jeg husker klart, hvordan jeg som politisk aktiv i den ungkonservative bevægelse, gang på gang, med blodet

løbende hurtigt i mine årer, diskuterede forholdene i de kommunistiske diktaturer, og hvorfor vi skulle være på amerikanernes side fuldt og helt. Det var dengang, der fandtes politikere i Danmark, som i mange år havde forsvaret og støttet regimerne i øst og ment, at det var den rigtige samfundsmodel for os.

Jeg har aldrig kunnet forstå, hvordan mennesker, der lever i en fri og oplyst verden, har kunnet tale positivt om kommunismens styre i Østeuropa. Tænk på, hvad adskillelsen gjorde ved familier. Berlin er et skrækeligt eksempel. Fra den ene dag til den anden blev familier adskilt, og mange så aldrig hinanden igen. Alt imens store dele af venstrefløjen herhjemme så til og bildte sig selv ind, at vi skulle beundre Østeuropa.

Jeg har besøgt Berlin flere gange, og hver eneste gang tager jeg mig selv i at blive så rasende over, at det har været Europas virkelighed. Tænk sig at have en styrende ideologi, der mener, at det er rigtigt at spærre sit eget lands borgere inde, så de ikke kan rejse frit og forlade landet. Hvis kommunismen er så smuk, så ville folk sikkert blive boende. Men nej, mennesker blev overvåget og holdt i et jerngreb, og familier blev splittet på kryds og tværs. Denne historie skal fortælles. Denne del af historien skal alle elever i vores skoler kende til, så de ved, hvad virkeligheden bød på for kun tre årtier siden.

Men friheden har det heldigvis som vand. Den finder altid en sprække, og pludselig kunne murene ikke holde mere. Selvom det var lange, trange og tunge år, så lykkedes det endelig at blive fri. Folket pressede på, og selvom mange af de gamle mænd i diktaturerne holdt fast, måtte regimerne bryde sammen. Kampen blev utrætteligt kæmpet af bl.a. daværende præsident Ronald Reagan i USA, som gjorde alt for at bekæmpe kommunismen og alt det frygtelige, som den stod for. Jeg glemmer aldrig klippet i tv, hvor han stod ved Brandenburger Tor og i sin tale til folkemængden den 12. juni 1987 sagde de berømte ord til Sovjetunionens præsident: "Mr. Gorbatsjov - tear down this wall". Der skulle stadig gå

mere end to år, inden friheden kom til befolkningerne i Østeuropa, men snebollen havde med frihedens styrke begyndt sin tur ned ad bakken, uden at den kunne stoppes.

Det hører også med og bør bestemt anerkendes, at Gorbatsjov med sin 'glasnost' og 'perestrojka' havde indledt rejsen mod mere åbenhed og en anden økonomisk tænkning - som de to russiske ord udtrykker. Men regimerne i øst blev presset til det af stærke frihedskræfter i vest og de stadig modigere befolkninger i mange af de kommunistiske lande.

Den 9. november 1989 skete det så endelig. Vi kunne på tv se, hvordan østtyskerne i deres trabanter kørte over grænsen ved Brandenburger Tor, og alle blev hilst velkommen af vesttyskerne. Genforeningen ventede, godt anført af den karismatiske kansler Helmut Kohl, der nåede sin største politiske bedrift med genforeningen af de to tysklænde i 1990. Der skulle dog stadig vise sig at være mange opgaver og overvindelser for de østeuropæiske lande på vejen mod en ny verden og en ny tid.

Vi har i dag et nyt europakort med flere lande, hvor den dominerende styreform er demokratiet. Der er dog stadig steder, hvor der er grund til bekymring, og hvor vi skal være opmærksom på ikke at begå fortidens fejl. For frihed er det bedste guld. Det skal vi huske. Vi skal huske at diskutere friheden og vigtigheden af den. Både for eftertænkningens og fremtidens skyld. Derfor holdt Det Konservative Folkeparti en konference med titlen 'Berlinmurens fald - frihedens triumf' lørdag den 9. november i år. Konferencen kan du læse mere om her i Politisk Horisont, hvor du også får en førstehåndsfortælling fra Stasi-fangen Mike Fröhnel. Dagen var for mig en påmindelse om, at kommunismen tabte, og friheden vandt. Jeg vil dog aldrig nogensinde glemme den tid i mine sene teenageår, da jeg fik den gave at opleve frihedsklokkerne kime for millioner af mennesker.

DET STØRSTE ØJEBLIK FOR EN HEL GENERATION

Folk strømmer ind til Det Konservative Folkepartis udsolgte konference 'Berlinmurens fald - frihedens triumf' i den smukke, hvide landstingssal på Christiansborg. Hver en stol er afsat under de store lysekroner og den fantastiske stukkatur.

De mere end 230 deltagere er alle samlet for at mindes. Jerntæppet gennem Europa. Berlinmurens æra og dens fald. Befrielsens øjeblik. Senere kommunismens sammenbrud. I den grad begivenheder og en tid, som skal videreformidles til de unge, mener Søren Pape.

"Hvis vi ikke passer på, glemmer de kommende generationer den fortælling. Murens fald er en påmindelse om, at hvis man kæmper for noget længe nok, så vinder retfærdigheden altid til sidst. Det var stort. For min generation er det den største begivenhed," siger den konservative partiformand, inden konferencen går i gang.

Ideologisk kamp

Dagen står på oplæg fra en række indsigtfulde personer om kommunismens betydning for det dengang splittede Tyskland

- og ikke mindst splittede Europa. Mens TV 2 News sender live fra Christiansborgs vandrehal, træder dagens første taler, Søren Pape, op på scenen. Han indleder med at kalde tiden dengang for en kamp mellem det gode og det onde.

En opdeling, som den forhenværende konservative partiformand Henning Dyremose er enig i. Han var minister i Schlüter-regeringen før og efter murens fald. Først arbejdsminister, så finansminister.

"Det var en stor ideologisk kamp mellem Vesten og kommunistiske diktaturer,

som holdt hinanden i skak med oprustningen. Da muren så faldt, var der en euforisk stemning. Men stadig en tilstand af nervøsitet for, at kommunisterne ville slå tilbage. Heldigvis faldt det kommunistiske regime få år efter muren,” siger han ud i forsamlingen og modtager et bifald.

Rædsler mærkes

Men selvom det er 30 år siden, at muren faldt, og Sovjetunionen blev tvunget i knæ, kan man stadig mærke regimets rædsler, hvis man spørger professor emeritus Bent Jensen, der tidligere har været leder af Center for Koldkrigsforskning.

”Jeg troede ikke, at muren ville falde i min levetid. Det var der ikke rigtig nogen fra den tid, der troede. Det gjorde den heldigvis, men Lenin og hans bolsjevistiske banditters 70 år lange mishandling af Rusland sætter fortsat sit præg i dag,” siger Jensen til de mange lyttende gæster.

Det sovjetiske tankegods påvirkede også mange danskeres sindelag, påpeger journalist, historiker og forfatter Bent Blüdnikow, da Politisk Horisont fanger ham i vandrehallen. I slutningen af 1970'erne og starten af 1980'erne var der mange intellektuelle universitetsstuderende, der ofte var yderligtgående venstreorienterede. Det var tidsånden, mener han.

Ifølge Bent Blüdnikow gjorde folk på venstrefløjen sig dengang til de undertrykte bannerførere, selvom de faktisk støttede undertrykkelsen. Alligevel opfattede de sig selv som moralsk bedre end de borgerlige, og det er i Blüdnikows øjne venstrefløjens akilleshæl.

”De havde typisk sympati for regimerne i enten Kina, Cuba eller Sovjetunionen og var altid negative over for amerikanerne. De fleste af dem havde den her fuldstændig utopiske drøm om et paradisk broderskab. Vi prøvede at forklare dem, at det var kimen til totalitær tænkning, men de ville ikke lytte,” konstaterer han.

Klare paralleller

Bent Blüdnikow ser i dag klare paralleller fra dengang til nu. Han taler om nutidens såkaldte ’Woke’-generation. Opvågnede unge, der – ifølge Blüdnikow – også føler sig moralsk ophøjet i forhold til emner som klima og social retfærdighed.

”Jeg bliver bleg af forskrækkelse, fordi jeg ser en gentagelse af den her retfærdighedskult. Der er stadig på venstrefløjen en moralsk bedrevidenhed, men den er heldigvis begrænset. Selv i Enhedslisten – som har arvet mange folk fra den gamle radikale venstrefløj – er der nu afstandtagen fra vold, totalitære tendenser og hadet til politiske

modstandere,” lyder det fra journalisten, historikeren og forfatteren Blüdnikow.

Øget overvågning

Også Martin Ågerup, der er direktør i den borgerlig-liberale tænketank Cepos, anerkender ligheder mellem fortiden og nutiden. DDR kaldte i sin tid Berlinmuren for den antifascistiske beskyttelsesmur. At beskytte borgerne mod deres egen frihed er netop en fristelse, som mange statsledere er faldet for gennem historien, pointerer Ågerup. Og fristelsen er større i dag, end den længe har været, mener han.

”Hvis man ikke tror på, at borgerne kan tage ansvar for deres eget liv, så får vi en anden form for totalitært styre, hvor man hegner borgerne inde. Feks. når Mette Frederiksen vil øge overvågningen,” siger Martin Ågerup og fortsætter:

”Under den kolde krig var der folk på venstrefløjen, der kaldte dem, som boede i en villa, for ligusterfascister. Det er idéen om, at hvis man gerne vil have privatlivets fred, så er det på en eller anden måde mistænkeligt. Den tankegang, ser vi, breder sig. Idéen om, at hvis man ikke har noget at skjule, så er det fint at overvåge folk,” advarer Cepos-direktøren over for Politisk Horisont efter at have rundet en mindeværdig konference af som sidste mand på talerstolen.

MIKE FIK EN POSE OVER HOVEDET OG SEKS ÅR I STASI- HELVEDE

Mike Fröhnel's historie starter ét år før hans tilfangetagelse, da han blot er 16 år. Han finder sin veninde nøgen i pigernes brusebad på skolen. Hun er bevidstløs. Blodet driver ned over ansigtet fra den dybe rift i panden. Hendes øje er slået halvt i stykker. Da Mike Fröhnel får hende til bevidsthed igen, fortæller hun, at en dreng ville tvinge hende til at være kæreste med ham. Hun afviser, og drengen tæsker hende.

"Jeg ville finde gerningsmanden og give ham en lærestreg. Jeg gik hen til ham i skolegården og spurgte: 'Får du et kick ud af at banke piger?'" Han kaldte mig et svin og bad mig om at skride," erindrer Fröhnel.

Mike Fröhnel kan ikke styre sig. Han giver drengen ét slag på venstre og ét på højre side af kinden. Samme dag bliver Fröhnel arresteret i skolegården og sendt i varetagtsfængsel. Her tilbringer han en uge, før han bliver løsladt. Det er dog langt fra enden. For hvad Fröhnel ikke ved er, at drengens far er generalmajor i den østtyske efterretningstjeneste, Stasi. Det skal komme til at blive altafgørende for ham senere i livet.

Grundwalds jakke

Da Politisk Horisont møder Mike Fröhnel på Copenhagen Strand-hotellet i det indre København, er han iført skuespilleren Morten Grunwalds skræddersyede, ternede 'Benny-jakke' fra de ikoniske krimi-nalkomedier om Olsen-banden. Fröhnel er Tysklands måske nok største fan af filmserien. Derfor har han også fået jakken af Morten Grunwald personligt.

"Det er filmene om Olsen-banden, der har lært mig at tale dansk," siger Fröhnel, der er i København for at være gæstetaler til Det Konservative Folkepartis konference 'Berlinmurens fald - frihedens triumf', med sin gebrokkne udtale.

54-årige Fröhnel har et halvrat look. Han er muskuløs, har plysset, gråt hår, bærer stramme, opsmøgede Lewis-bukser og er iført militærstøvler - og ja, så lige Morten Grunwalds ternede jakke. Trods sin hårrejsende historie, er Mike Fröhnel alligevel et muntret gemyt. Men sådan har det ikke altid været.

Oprørs udseende

Under det kommunistiske DDR-styre i 1980'erne er den unge Fröhnel ikke politisk aktiv, og han deltager hverken i demonstrationer eller modstandsbevægelsen. Men han

Artiklen fortsætter på næste side >

lægger aldrig skjul på, at han ikke er enig med linjen i DDR.

”Jeg sagde, at jeg ikke ville være med i Freie Deutsche Jugend, som var en kommunistisk ungdomsorganisation og et supplement til skolesystemet. En slags Hitlerjugend i DDR,” siger Mike Fröhnel.

Dissidenten Fröhnel har da også et oprørsisk udseende i 1980’erne. Inspireret af punk-stilen bærer han læderjakke med et stort AC/DC-logo på, Lewis-jeans og de ikoniske Dr. Martens-støvler. Han passer med andre ord ikke i den såkaldte ’politiske ramme’.

’Socialistisk vejviser’

En vis generalmajor i Stasi har da heller ikke glemt ham, og det skal han snart få at mærke. På sin 17-års fødselsdag kører Fröhnel med S-toget til Verdensuret, der er placeret på det offentlige torv Alexanderplatz i Berlin. På vej ned ad trappen til U-banen møder han fem-seks unge mænd i slutningen af 20’erne.

De kommer langsomt hen imod ham. Trængt op imod muren spørger den unge Fröhnel mændene, hvad problemet er. Mændene er iskolde. Ingen reaktion. Ingen ansigtsudtryk. En af mændene svarer, at Fröhnel er deres problem. Øjeblikket efter bliver han slået hårdt i hovedet.

Først efter mændene har slået ham, viser de deres Stasi-skilte. De lægger Mike Fröhnel i håndjern. Det er smertefuldt, og han prøver at rive sig løs. Fröhnel rammer en Stasi-betjent, som efterfølgende basker ham i hovedet med en knippel. Eller, som Fröhnel selv kalder det, en ’socialistisk vejviser’.

Mareridtet begynder

Efterfølgende stimler mændene otte-ni falske vidner sammen, som de får til at sige, at Mike Fröhnel slog først. Fröhnel selv er bevidstløs og bliver smidt ind i en fangebil med en pose over hovedet. Han vågner i en celle med en ordentlig bule i baghovedet.

“

Jeg var i chok – jeg troede, at det var et mareridt. Men det var virkelighed

”Jeg var i chok – jeg troede, at det var et mareridt. Men det var virkelighed. Og jeg kunne genkende den slags celle. Det var

det samme fængsel, som jeg havde været i et år forinden. Selvom Stasi havde nøgler til alle fængsler,” siger Mike Fröhnel.

Senere finder han ud af, at generalmajoren i Stasi stod bag. Han kunne ikke acceptere, at Mike Fröhnel var blevet løsladt for at slå hans søn. Og nu er lov og orden langt borte.

“

Hold din kæft – du lyver og lyver

En Stasi-officer råber: ”Hold din kæft – du lyver og lyver” til alt, hvad Fröhnel siger til sit forsvar. Han bliver uden videre kendt skyldig. Ingen retssag. Nu begynder et langt, rædselsfuldt ophold i hænderne på berygtede Stasi. Fröhnel bliver smidt tilbage i cellen, der stinker af mug. Han må ikke ringe hjem. Ingen ved, hvor han er – hverken familie eller venner. Han må først skrive et brev flere uger senere.

Brutal dagligdag

Hverdagen i et østtysk Stasi-fængsel er brutal. Fangerne bliver vækket kl. 04 om natten til morgensport. Alt sker efter ordre. Man må ikke bare tage sin ske og spise sin

suppe. Man skal vente, til en vagt har råbt: ”Tag skeen – spis nu” først. Fangerne skal støbes til at passe ind i den politiske ramme.

”Hvis man tabte sin ske, så skulle alle tage 30 armbøjninger. Jeg kan huske én, der kun kunne klare 10 armbøjninger. Så kunne vi andre takke ham for, at vi skulle ud at arbejde. Han fik bank, og vi fik ikke mere mad,” siger Mike Fröhnel.

I et Stasi-fængsel har man ingen venner, så man skal passe på sig selv. Man bliver konstant banket og chikaneret af vagterne. Og de behøver ingen grund – man skal bare kigge forkert på dem.

”Hvis vagten var i dårligt humør, hev han sin knippel op og slog os på ryggen. Man anede ikke, hvad man havde gjort galt. Så kunne vagten sige: ”Vil du kysse mig? Er du forelsket i mig? Gå væk, dit svin” til en, når man spurgte,” beretter Mike Fröhnel med et forfærdet blik i øjnene.

Tortureret psykisk

Selv når alle regler bliver overholdt, får fangerne tæsk i fængslet. På et tidspunkt står en fange med fråde ud af munden. Mike Fröhnel råber til en vagt, at han skal gøre noget, for manden er ved at dø. ”Jamen, så lad ham dø,” lyder fangevogterens kyniske respons. En episode, som Fröhnel aldrig glemmer.

Fotograf: Henrik Stühr

“

Det var brutalt. Der begyndte jeg at hade. Alle blev slået, nogle tortureret vil jeg sige

”Det var brutalt. Der begyndte jeg at hade. Alle blev slået, nogle tortureret vil jeg sige,” fortæller han.

Mike Fröhnel bliver jævnlige slået med knippel og sparket med Stasi-støvler i fængslet. Hos efterretningstjenesten er det i høj grad også psykisk tortur. En dag vil nogle officerer have ham til at afsløre noget information. Under forhøret siger de, at han skal huske på sin mor og sine fire yngre brødre derhjemme. ”For man ved jo aldrig, hvad der sker,” hvister en officer roligt i hans øre.

”Ét var at blive sparket, slået og tæsket i ansigtet af fængselsvagter på daglig basis. Men at få trusler mod sin familie var det værste,” siger Mike Fröhnel om tiden i Stasis varetægt.

Løsladelsens dag

Endelig kommer så dagen, hvor Mike Fröhnel bliver løsladt. Det er den 30. november 1989. Fröhnel aner ikke, at Berlinmuren er faldet.

”Ingen af vagterne sagde noget. Jeg fik mine løsladelsespapirer og blev sat på toget kl. 11. Jeg vendte mig ikke om og sagde farvel. Jeg skulle bare væk,” siger Fröhnel insisterende.

I togvognen sidder han med en flaske øl i hånden. Humøret er dårligt. Det samme er novembervejret. Men ligesom sin gamle barndomshelt Egon fra Olsen-banden har Mike Fröhnel en plan.

“

Jeg planlagde at flygte over Berlinmuren og ind i Vesttyskland

”Jeg planlagde at flygte over Berlinmuren og ind i Vesttyskland,” siger Mike Fröhnel, som på daværende tidspunkt er komplet uvidende om murens fald tre uger tidligere.

Selv fængselsansat

Da Fröhnel stiger af toget, beslutter han sig for at tage op til sin gamle vens lejlighed og banke på. Vennen åbner op.

”Han troede, at jeg havde været ude at rejse uden at sige farvel. Ingen vidste, hvor jeg havde været. Men af en eller

anden grund vidste min ven, at jeg ikke var klar over, at muren var faldet. Jeg sad i hans sofa, og så bad han mig lukke øjnene,” siger Mike Fröhnel.

“

Det tog lang tid for mig at forstå, at det var virkelighed

Da han bliver bedt om at åbne øjnene igen, ligger der en stak aviser på sofa-bordet. På forsiden af Berliner Zeitung står de berømte ord ’Die Mauer ist Weg – Berlin ist wieder Berlin’. Tårerne triller ned ad kinderne på Mike Fröhnel.

”Det tog lang tid for mig at forstå, at det var virkelighed. Efterfølgende drog jeg til den tyske vestkyst. Det var vildt at få lov at købe smøger, sprut, slik, og hvad jeg ellers havde lyst til. Og i øvrigt sige, hvad jeg havde lyst til,” siger han.

I 21 år har Mike Fröhnel nu været ansat som omviser i sit ’eget’ Stasi-fængsel i Hohenschönhausen. Hvordan kan en mand arbejde dét sted, hvor han har fået kommunismens brutalitet at føle på egen krop og eget sind gennem seks år?

”Det var min behandling selv at få nøglerne i hånden,” siger han.

Pensionister skal kunne arbejde uden at blive slået i skat

Pensionister skal belønnes for at bidrage på arbejdsmarkedet – ikke straffes. Derfor skal alle regler om modregning af arbejdsindkomst i folkepension, ældrecheck og pensionstillæg fjernes. Sådan lyder et udspil fra Det Konservative Folkeparti, der vil lade pensionister arbejde alt det, som de ønsker – uden modregning.

”Mange ældre vil gerne bidrage, men som reglerne er skuet sammen i dag, er det ikke attraktivt nok. Det bør ikke være sådan, at man som pensionist skal sidde og regne på, om det kan betale sig at tage et job. Vi ønsker derfor at fjerne alle de her

uigennemskuelige regler, der er på området for ældre og arbejde,” siger Naser Khader, der er konservativ beskæftigelsesordfører.

Kvæler motivation

Ønsker man som pensionist at arbejde et antal timer om ugen, træder reglerne om modregning i kraft. Men på grund af modregningen bliver gevinsten ved at arbejde meget lav for pensionister, da mange af dem reelt ender med at betale op mod 80 procent i skat, påpeger Naser Khader.

”Med andre befolkningsgrupper gør vi alt for at sikre, at det kan betale sig at ar-

bejde. Hvorfor i alverden skal lige nøjagtig vores pensionister flås i skat, hvis de har lyst til og mulighed for at tage et job? Det er usympatisk over for ældre borgere, der gerne vil bidrage til det danske samfund,” siger Naser Khader.

I dag er der forskellige modregningsprocenter, fradrag, skattefrie beløb og beløbsgrænser, og der kan modregnes i både ældrecheck, pensionstillæg og folkepension. Det udgør en jungle af regler, der stiller alt for store krav til den enkelte pensionist, mener den konservative beskæftigelsesordfører.

”De mange, forvirrende regler kvæler meget af pensionisters motivation for at arbejde. Det kan være med til at stresse dem, gøre at de mister overblikket og i sidste ende helt dropper tanken om at være på arbejdsmarkedet – også selvom de faktisk har lyst til det,” siger Naser Khader.

Værdifuld ressource

At nogle pensionister ender med at holde sig væk fra arbejdsmarkedet, fordi incitamentet til at tage et job ikke er stort nok, og det nuværende skattesystem er for indviklet, udgør ifølge Khader et problem. Ikke bare for den enkelte ældre, der gerne vil bidrage, men også for samfundet.

Mange virksomheder og institutioner efterlyser nemlig arbejdskraft, og her er ældre medarbejdere en guldkilde, pointerer Naser Khader. De kan nemlig afhjælpe mangel på hænder og dermed være med til at skabe vækst i dansk økonomi, argumenterer han.

”Ældre mennesker er en uvurderlig ressource – både i det offentlige og private. De har meget stor værdi på arbejdspladser, fordi de er erfarne folk med mange år i bagagen, og de er eftertragtede på grund af deres viden og engagement. Derfor er det også helt tosset, at samfundet ikke udnytter det,” understreger Khader.

Mindre ensomhed

Også Per Larsen, ældreordfører for Det Konservative Folkeparti, er bekymret for, at reglerne om modregning skræmmer

pensionisterne væk fra arbejdspladserne. Han peger på, at nogle timer på en arbejdsplads om ugen også kan være med til at berige mange ældres liv socialt.

De sidste par år har der været historier fremme om, at mange ældre er ensomme. Samtidig viser undersøgelser, at arbejdsmarkedet er en vigtig del af den sociale kontakt i hverdagen. Her indgår man i et fællesskab med kolleger, som er vigtigt for at undgå netop ensomhed, pointerer Per Larsen.

”Derfor er det også svært at få øje på det gode argument for at opstille barrierer, som forhindrer ældre i at arbejde. Fjerner vi alle regler om modregning, vil det både være med til at sikre et sammenhængende arbejdsmarked og glade ældre med god livskvalitet. Det er konservative kerneværdier,” siger Larsen.

Sundere helbred

Samtidig kan der også være et sundhedsaspekt for nogle ældre i at blive på en arbejdsplads, påpeger den konservative ældreordfører. At holde sig aktiv ved at gå på arbejde kan nemlig være med til at opretholde et godt helbred, betoner Per Larsen.

”Selvfølgelig er der nogle ældre, for hvem det er godt at gå på pension efter et langt arbejdsliv, og det skal være dem vel undt. Men der er også nogle, som kan have rigtig godt af at blive på arbejdsmarkedet, og det skal hverken økonomi eller kompleksitet stå i vejen for,” slår Per Larsen som konservativ ældreordfører fast.

Op med skattekrone:

FINANSLOVEN BLEV RÆVERØD

Det blev et kort møde, da jeg var til finanslovsforhandlinger i oktober. Alle partier bliver altid inviteret til en runde med finansministeren for at fremlægge deres ønsker. Det gjorde vi naturligvis også i år. Men alle i lokalet vidste godt, at regeringen ikke havde til hensigt at lave finanslov med andre end de røde støttepartier.

Jeg fortalte om de konservative ønsker om at holde skatterne nede og prioritere klimakampen, miljøet, politiet, forsvaret og kulturen. Der blev nikket ret uinteresseret, og finansministeren så helst, at mødet blev afsluttet lynhurtigt. Jeg talte dog lidt videre. Pressen ventede udenfor, og det ville virke forkert at gå ud efter 10 minutter.

Til sidst sagde jeg til finansministeren, at han skal vide, at vi altid står til rådighed, hvis Socialdemokraterne ønsker at sætte Enhedslisten uden for indflydelse. Konservative har mandater nok til at skifte Enhedslisten ud. Så hvis regeringen ønsker det, kan den sagtens finde flertal for en stram udlændingepolitik, en grøn og realistisk klimapolitik og en ansvarlig økonomisk politik. Vi er klar til at hjælpe. Det kvitterede finansministeren for. Men om regeringen kommer til at gøre brug af os, ved jeg ikke.

Det blev ikke på årets finanslov. Den blev rød. Ræverød. Det vidste vi fra start. Socialdemokraterne spillede ud med højere skatter på bl.a. firmatelefoner og familieejede virksomheder. Enhedslisten og SF ville have endnu flere skatter. Og selv De Radikale, som, nogen fejlagtigt tror, er garant for en ansvarlig økonomisk politik i rød blok, pressede regeringen for at hæve skatterne endnu mere. I De Radikales finanslovsudspil ville de hæve skatterne med ca. to milliarder kroner mere, end regeringen havde foreslået. Så det tegner ikke godt.

I al ubeskedenhed er Danmarks økonomi i exceptionel topform lige nu. Vores økonomiske politik er lykkedes over al forventning. Væksten har været tårnhøj i de senere år. Inflationen er lav. Betalingsbalancen er i forrygende form, og statsbudgettet er i balance. Men før eller siden rammer lavkonjunkturer os. Og så gælder det om, at vi ikke har skruet udgifterne op på et uholdbart niveau. For det er sværere at skære ned i krisetider, end det er at lade være med øge udgifterne i en højkonjunktur, som vi står i nu.

R. Jørgensen

KAN DET IKKE VÆRE LIGE MEGET, HVAD LILLE DANMARK GØR FOR KLIMAET?

Danmark står for mindre end én promille af verdens samlede udledning af drivhusgasser.

På den baggrund er der nogle, der mener, at vi lige så godt kan droppe den grønne omstilling – eller i hvert fald vente med at gennemføre den, til andre har knækket alle de hårde nødder for os.

I Dansk Industri mener vi, at Danmark skal gå forrest. Både for vores egen skyld og for klimaets.

Når vi går forrest, viser vi vejen for andre lande. Med eksemplets magt kan vi gøre en langt større forskel for klodens klima, end vi gør, hvis man alene måler det antal ton CO₂, vi udleder fra dansk territorium.

Samtidig kan vi tjene godt på at levere de grønne løsninger, som hele verden har brug for. Vi kan skabe gode job til endnu flere danskere og hente flere eksportkroner hjem til Danmark, som kommer alle dele af samfundet til gode.

Derfor bakker DI op om, at vi skal reducere Danmarks udledning af drivhusgasser med 70 procent i 2030.

Og derfor har vi indarbejdet klimamålet i vores langsigtede økonomiske plan for Danmark. En plan, der kan gøre danskerne mindst 110 mia. kr. rigere, skabe 120.000 private job og sikre balance på de offentlige budgetter i 2030.

Samtidig med at vi nedbringer vores udledning af drivhusgasser med op mod 70 procent.

Læs vores 160 konkrete forslag på di.dk/2030

EN HALMSKOLE PÅ MØN GØR DEN GRØNNE OMSTILLING VIRKELIG

Hvad kan et halguld fra Albertslund, tang fisket op af Stege Bugt og halm presset i Estland have tilfælles? At det alt sammen indgår som bærende materialer i bygningen, der huser Skolen for Livet på Møn. Bag skolen på klinteøen står partimedlemmerne Steffen og Krista Steffensen og deres virksomhed, Liselund Fontænen.

Friskolen lever op til mange konservative idealer. Filosofien er grundtvigiansk med højskolesangbogen som et vigtigt opslagsværk. Undervisningsformen er meget praktisk, så eleverne bliver livsduelige, selvstændige og ansvarlige mennesker, der lærer, hvor pengene kommer fra. Men endnu vigtigere er skolen klimavenlig.

”At holde energiforbruget i bygningen lavt har været afgørende. Som konservative ligger det jo dybt i os at tage hensyn til vores klima. Det samme gør iværksætterånden. Begge ting har Steffen og jeg

kunnet forene i byggeprojektet her, der både er nytænkende og en bæredygtig måde at bruge materialer på,” siger Krista.

Første halmskole

Gulvet er lavet af bøgeparket, som førhen var underlag til håndboldkampe, men langt fra udtjent, og gamle kirkefliser i svensk ølandsgranit. Væggene består af halm presset til byggesten, som bliver så hårde, at mus ikke kan leve i dem. I stedet for det energikrævende glas- og mineraluld bliver træfibre brugt som isolering.

Facaderne er ubrændt ler blandet med opfejede støvresten fra afslebet, italiensk marmor. I sin konstruktion har taget lokalt ålegræs, som driver ind til kysten om vinteren. Tangen kan hverken rådne eller brænde og holder i hundredvis af år. Ja, Skolen for Livet er utvivlsomt grøn – men overholder den også lovgivningen?

”Skolen lever fuldt ud op til bygningsreglementet. Modsat langt de fleste bygninger udleder den faktisk ikke CO₂ samlet set, men oplagrer tværtimod drivhusgasser fra atmosfæren. Det er rigtig smart, og derfor har vi gerne villet hjælpe med at rejse penge, så den første halmskole i Danmark kunne blive opført,” begrundes Steffen.

Bedre indeklima

Ikke bare på samfundsplan, men også for de enkelte børn er friskolen en gevinst. Indeklimaet bliver nemlig markant bedre, når man benytter naturressourcer som bygningsmaterialer. Materialerne kan både tilpasse sig årstiden udendørs og luftfugtigheden indenfor, så de er sunde for elevernes helbred, pointerer Krista.

”I almindelige byggerier bruger man ofte store mængder plastik, som danner

kondens, og det kan give mug og skimmelsvamp. Det er ikke et godt miljø for børn at skulle færdes og lære i. En bygning skal kunne ånde i alle dens materialer, og det har været vigtigt for os at sikre her på Skolen for Livet,” fremhæver Krista.

Inddrag græsrodder

Friskolens bærende søjler – herunder sunde læringsforhold – har faktisk skabt interesse blandt familier med børn for at flytte til Møn. Ikke færre end 16 af slagsen har valgt at bosætte sig her, så deres børn kan gå på Skolen for Livet – og flere er på vej. Det er ifølge Krista med til at skabe grønt engagement i lokalsamfundet.

Netop lokalsamfundet bør inddrages mere i den grønne transformation, mener Steffensen-parret. Tilbage i februar kom Det Konservative Folkeparti med forslaget om at lave grønne trepartsforhandlinger mellem et styrket klimaråd, erhvervslivet og regeringen. De forhandlinger bør ifølge Krista udvides med en part mere:

”Alle de græsrodder og ildsjæle, der går sammen om grønne projekter rundt omkring, er jo med til at dreje skuden. Det lader man sig inspirere af i de administrative og politiske lag. Derfor giver det også

god mening at have dem siddende med ved bordet, så man kan dele viden og sætte fart i klimaomstillingen,” siger hun.

Uforløst potentiale

For accelerere, det skal klimaomstillingen – men på den borgerlige måde. Ikke ved at hæve skatter, afgifter og gebyrer, halvere den økonomiske vækst eller indsnævre folks personlige frihed med forbud. Tværtimod handler det om at skabe rammerne for grønne arbejdspladser, har partiformand Søren Pape ofte slået fast.

Den tilgang er Steffen og Krista Steffensen enige i. For den grønne omstilling rummer et uforløst potentiale i forhold til at skabe arbejdspladser, vurderer Steffen. Mange naturmaterialer findes i landdistrikter, og det skaber fine muligheder for, at flere lokale iværksættere kan lave virksomheder, der fremstiller klimavenligt.

”Startupvirksomheder kan specialisere deres produktion, så nogle laver byggesten af halm, mens andre tilbyder løsninger med ler. Så bliver værdikæden for byggematerialer kortere og mere lokalt forankret. Det vil betyde, at vi ser flere projekter som halmskolen, der gør den grønne omstilling virkelig,” forudser han.

Om Liselund Fontænen

Liselund Fontænen arbejder for at skabe udvikling, vækst og liv på Møn og Sydsjælland. Både økonomisk og erhvervsmæssigt med fokus på lokale arbejdspladser og kulturelt og socialt gennem nonprofit-projekter.

NYT TILSKUD VIL STYRKE FRI- OG PRIVATSKOLERS SOCIALE ANSVAR

En social procent mere. Det skal fri- og privatskoler have i tilskud, lyder et konservativt forslag. Pengene skal gå til elever med særlige behov og specialundervisning, så fri- og privatskolerne får mulighed for at tage endnu mere socialt ansvar, end de allerede gør. Det forklarer undervisningsordfører Mai Mercado.

”Når vi foreslår at hæve fri- og privatskolernes tilskud, er det, fordi de faktisk bedriver rigtig god socialpolitik og understøtter elever med forskellige udfordringer virkelig godt. Vi kan se, at der er flere mønsterbrydere her end i folkeskolen. Derfor mener vi, at flere børn skal have muligheden for at gå der,” siger Mercado.

Bryder spiralen

Kommer man som elev fra et socialt belastet hjem, er chancen dobbelt så god for, at man får brudt den negative spiral, hvis man går på fri- eller privatskole fremfor i folkeskolen, viser en analyse. Derfor skal det også sikres, at fri- og privatskolerne kan udnytte deres sociale potentiale, fastslår Mai Mercado.

”Kvaliteten af undervisningen skal ikke udvandes. Så når vi beder fri- og

privatskolerne om at påtage sig et endnu større ansvar for børn med sociale udfordringer, skal der naturligvis følge penge med, så de kan løse den her vigtige opgave. Det forudsætter, at vi hæver fri- og privatskolernes tilskud,” siger Mercado.

Ingen modsætning

Det er den såkaldte koblingsprocent, som, partiet ønsker, skal hæves fra 76 til 77. Koblingsprocenten er tilskuddet, som fri- og privatskoler modtager pr. elev fra staten. Det betyder, at fri- og privatskoler i dag får 76 procent af gennemsnitsudgiften til en folkeskoleelev i støtte. Resten skal forældrene selv betale.

Stod det til regeringen, skulle forældrenes egenbetaling dog være højere end i dag. Regeringen foreslog i sit finanslovsudspil nemlig at sænke koblingsprocenten fra 76 til 71. Det var med begrundelsen om, at regeringen ville styrke folkeskolen. Men den argumentation køber undervisningsordfører Mercado ikke.

”Der er ingen modsætning, når det kommer til en stærk folkeskole og den århundredlange tradition for gode fri- og privatskoler i Danmark. Tværtimod vil et

øget, men socialt betinget tilskud til landets fri- og privatskoler jo netop aflaste de folkeskoler, der kæmper med inklusionen,” understreger Mai Mercado.

Skæres der i fri- og privatskolernes økonomi, risikerer de også kun at blive for elever af mere velstillede forældre, påpeger Mai Mercado. Det vil tvinge børn fra mindrebemidlede hjem ud af fri- og privatskoler og dermed sætte folkeskolen under pres. Så er der reelt ikke tale om frit skolevalg længere, mener hun.

”Med regeringens forslag ender vi dér, hvor fri- og privatskolerne er forbeholdt en privilegeret klasse. Der er jo kun én måde at kompensere for et lavere tilskud på, nemlig større egenbetaling. Det vil for mange forældre ikke være en mulighed. Derfor bliver privatøkonomien jo afgørende,” siger Mercado.

Kæmpe begmand

Men der er også et geografisk aspekt, som ifølge den konservative undervisningsordfører gør forslaget om at skære i fri- og privatskolernes tilskud problematisk. I en del landområder er den lokale folkeskole lukket, og der kan være langt til nabobyens. Det har fået mange

nye fri- og privatskoler til at skyde op rundt omkring i landet.

”Det flotte arbejde, som folk har gjort med at lave nye skoler, synes vi, at man skal respektere. At skære i skoler-nes tilskud er jo en kæmpe begmand til det lokale engagement, som folkene bag har vist. Det vil true nogle af skolernes eksistens. Derfor ønsker vi at gå i en anden retning end regeringen,” siger hun.

Ikke overbetalte

Det samme gør andre på Christiansborg. Under finanslovsforhandlingerne blev forslaget om at sænke koblingsprocenten nemlig droppet, da regeringen ikke kunne samle et flertal for nedskæringerne. Dermed undgik fri- og privatskolerne at skulle spare 300 millioner kroner årligt. Men Mai Mercado er fortsat ikke tilfreds:

”Selvom forslaget er taget af bordet, mener regeringen stadig, at fri- og privatskolerne er overbetalte, og den holdning bliver regeringen ved med at have. Så regeringen kommer formentlig med andre forslag, der vil modarbejde fri- og privatskolerne, og de forslag vil vi bekæmpe,” slår den konservative undervisningsordfører, Mai Mercado, fast.

VERDENSKVINDEN

DER SAVNEDE DET KONSERVATIVE DANMARK

**PORTRÆT-
SERIE**

Denne artikel er den anden i Politisk Horisonts portrætserie.

Læs flere portrætter af partiets nye folketingsmedlemmer i de kommende udgaver.

Katarina Ammitzbøll er en vaskeægte verdenskvinde. Hun har rejst i mere end 65 lande på mange forskellige måder. Udforsket det krigshærgede Afghanistan til fods, kørt ad silkevejene i Centralasien og taget lange ørkenture i sin Toyota Landcruiser tværs gennem Egypten.

Da Politisk Horisont møder Det Konservative Folkepartis nye folketingsmedlem på hendes kontor, er hun netop også vendt hjem fra endnu en udlandsrejse. Hun svinger sit nyligt brækkede ben op på bordet.

"Det kræver sit at være nyt folketingsmedlem på krykker," griner hun og fortæller, at benet brækkede under en vandretur i Frankrig et par dage forinden.

Hele 13 år har Katarina Ammitzbøll – som også er medlem af Kvindelige Eventyreres Klub, der blev stiftet i 1954 – boet uden for Danmarks grænser. Heriblandt i Afghanistan, Senegal, Sydafrika, Egypten, Kirgisistan, USA og Schweiz, hvor hun også har arbejdet internationalt for FN, Danida og A.P. Møller-Mærsk.

Familiær råstyrke

Så hvad har fået en kvinde, der har brugt så meget af sit voksne liv på den internationale scene, til at vende tilbage til kamp for konservatismen i lille Danmark? Svaret ligger i, hvad hun er rundet af. En konservativ kernefamilie, hvor børnene blev opdraget til at tage ansvar for eget liv.

Ammitzbøll er vokset op i Gribskov Kommune i Nordsjælland – på landet mellem Helsingør og Tisvilde. Langt uden for lands lov og ret, som hun selv beskriver det. Faderen var ingeniør og byggede veje i forskellige verdensdele, moderen var sygeplejerske og blev senere jurist. Og så var søskendeflokken stor.

"Vi var mange børn derhjemme, og jeg har ikke fået en krone, siden jeg besluttede at flytte hjemmefra som 17-årig. Jeg føler mig som en stærk kvinde, der har kæmpet hele vejen til dér, hvor jeg er i dag. Der er en vis råstyrke i familien," siger Katarina Ammitzbøll.

En råstyrke, der har gjort hende i stand til at bo i flere af verdens brændpunkter. Men noget, der virkelig har sat sine spor og præget Katarina Ammitzbøll politisk,

var at komme tilbage til Danmark efter mange år i udlandet. Da hun kom hjem, var der ifølge hende sket et skred i holdningen til og omsorgen for hinanden.

Stærk værdipolitik

Hun mener, at der i dag er en helt anden krævementalitet herhjemme, end dengang udlængslen meldte sig hos hende. Derfor er den konservative sag også oplagt at kæmpe for hende.

"Jeg er konservativ, fordi vi står for det private initiativ og den private ejendomsret. Jeg synes, at der er blevet for meget stat, og at staten har taget initiativet fra alt for mange. Vi ser i alt for høj grad velfærd som en ret i stedet for at spørge os selv, hvad vi hver især kan gøre for hinanden," siger Ammitzbøll og tilføjer:

"Men vi har som konservative stadig en stærk social profil, og vi adskiller os fra mange liberale, der tror, at markedet kan løse alt. Og så er jeg så sandelig også konservativ, fordi vi står for en stærk værdipolitik. I en omskiftelig verden er det vigtigt at have nogle stærke værdier, som vi kan rette os efter," siger Ammitzbøll.

Vigtigst for Katarina Ammitzbøll er det dog, at Det Konservative Folkeparti er den borgerlige lejr grønne parti. Hun påpeger, at partiet altid har keret sig om naturen, miljøet og næste generation. Derfor vil hun heller ikke lave hovsa-løsninger på klimaområdet.

"Vi har ikke lige fundet på at tale om klima nu, fordi det er smart. Jeg har hørt folk på Christiansborg snakke om, at man kan ændre verden ved bare lige at sætte en afgift op eller skrue på skatterne. Det kommer ikke til at ske. Vi skal tænke meget mere langsigtet," pointerer Katarina Ammitzbøll.

Ubeskrivelig tragedie

Ligesom Katarina Ammitzbøll tænker langsigtet i politik, gør hun det også i privatlivet. Hun giftede sig med ham, som, hun troede, skulle være manden i hendes liv.

Men Katarina Ammitzbølls første ægteskab endte ikke i en skilsmisse. Det endte i en tragedie. Hendes første mand var sund og rask, men fik som 41-årig pludselig en dødelig hjerneblødning, mens han kørte

ægteparrets bil. Katarina og deres kun ni måneder gamle søn var også i bilen, der forulykkede.

Katarina Ammitzbølls daværende mand overlevede ikke. Gudskelov gjorde hun og sønnen. Men det var en ubeskrivelig tragedie for Katarina Ammitzbøll, og hun flyttede efterfølgende til Schweiz for at få tingene på afstand.

"Jeg var i mit livs krise, og jeg blev ramt så voldsomt, at jeg følte, at jeg nærmest mistede alt, hvad jeg havde. Så jeg tager ingenting for givet. Intet kommer af sig selv, og alt kræver hårdt arbejde," siger hun.

Ingen weekendture

I Schweiz skete der heldigvis også gode ting. Her forelskede hun sig i sin nuværende mand Jens, som tog turen til alpelandet for at besøge hende. De blev gift sidste år, og han har to drenge, som er blevet Katarina Ammitzbølls bonusbørn og gode storebrødre til hendes egen søn, der nu er 11 år.

At være i dansk politik kræver meget af netop familien, forklarer Ammitzbøll. Derfor er hun også meget disciplineret, når hun kommer hjem.

"Man skal huske at lægge telefonen væk, for jeg kunne sagtens være på den konstant. Jeg øver mig i at være til stede, når jeg er hjemme. Men jeg har stor opbakning derhjemme, og det er jeg dybt taknemmelig over. Så jeg prioriterer ikke café- og weekendture med vennerne lige for tiden. Nu handler det udelukkende om familie og politik for mig," slår Katarina Ammitzbøll fast.

ET STÆRKERE DANSK FLYVEVÅBEN SKAL HOLDE RUSSENE UDE

Der er skruet op for varmen i bilen, og blusset hamrer på forruden. Det er en tidlig oktobermorgen, og den friske efterårsdug er lidt sværere at få til at forsvinde end normalt.

Politisk Horisont er taget med forsvarsordføreren for Det Konservative Folkeparti, Niels Flemming Hansen, til Skrydstrup Flyvestation i Sønderjylland, der bl.a. har til opgave at overvåge og beskytte dansk luftrum. En opgave, der ikke er blevet mindre af russernes 'nysgerrighed' efter, hvad der sker i territoriet.

Russernes tilstedeværelse er et alvorligt tema, som Niels Flemming Hansen er draget mod Skrydstrup for at få dybere indsigt i. Ifølge den konservative forsvarsordfører står det dog allerede krystalklart, at Danmark skal opruste på flyfronten for at holde netop russerne ude.

"Vi kan under ingen omstændigheder acceptere, at russerne konstant flyver rundt og overvåger vores land og grænser. Danmark skal have flere F-35-fly, så vi kan holde dem i skak," konstaterer Niels Flemming Hansen, inden han træder ud af bilen og atter får det råkølde oktobervejr at føle.

Konstant overvågning

Klokken er blevet 07.50 og foran porten af trådhegn, der bevogtes af vagter, tropper chefen for Fighter Wing Skrydstrup op. Han giver et indblik i, hvordan dansk luftrum bliver monitoreret.

"I Danmark overvåger vi konstant vores luftrum. Overvågningen klares af Flyvevåbnets afvisningsberedskab, der sidder på vagt. Efter alarm er de i luften på få minutter," siger en af landets mest erfarne jægerpiloter under kaldenavnet 'Gad' og kører mod eskadrille 730.

Ikke langt herfra skal Danmarks spritnye F-35-fly have base. Siden 1980'erne har Danmarks kampfly heddet F-16, og de er ved at være slidte og kan ikke teknologisk følge med de moderne kampfly, som Danmark risikerer at møde, når landet er i krig. Derfor købte Danmark 27 nye F-35-kampfly i 2016.

Men der er altså behov for flere, mener Niels Flemming Hansen. For ca. 40 gange har Danmark været oppe at afvise fly i 2019. Russerne flyver ind på grænsen af det danske luftrum – enten med eskortefly, transportfly, overvågningsfly eller persontransportfly med russiske topembedsmænd ombord.

Bekymret forsvarsordfører

Fra det militære køretøj, der eskorterer den konservative forsvarsordfører rundt, ses store dele af den enorme flyvestation. F-16-fly efter F-16-fly skyder i luften. Flyene, der opnår en hastighed på 2.376 km/t, danner store kondensstriber på skyerne. Men kun lidt endnu.

Snart kan Danmarks 27 nye F-35-kampfly nemlig komme i brug. Fire af dem skal stå i USA som træningsfly for danske piloter, mens to skal stå på Nato-basen i Litauen. Det vil sige, at Danmark har 21 fly stående på dansk jord, hvilket bekymrer den konservative forsvarsordfører.

"De 21 fly er langt fra nok. Hverken til at forsvare Danmark, tage på missioner eller sikre de danske piloters træning," siger Niels Flemming Hansen.

Træning afgørende

Den erfarne jægerpilot 'Gad' viser Niels Flemming Hansen ind i simulatoren – en maskine, der giver en noget nær

autentisk oplevelse af at sidde i et rigtigt kampfly. Maskinen har en pris tæt på, hvad et rigtigt fly koster, nemlig knap en milliard kroner.

Men forsvarsordføreren bliver heller ikke snydt for den rigtige oplevelse – dog ikke i F-16-fly. Han kommer op og laver et såkaldt loop-og-rul i et T-17-fly, som er et lille propeltræningsfly. Og sådan et loop kan godt give lidt kvalme oven på en frokost med Forsvaret.

Netop piloternes træning er ikke noget, der er råd til at nedprioritere, hvis Danmark skal opretholde et stærkt flyvevåben, mener Niels Flemming Hansen. I dag får danske piloter 180 timers træning om året. Nye piloter får frem mod 2027 – hvor den sidste bestilling F-35-fly lander – 65 timers træning pr. år.

Forsinker piloterne

Den lavere træningsmængde betyder, at det tager tre gange så lang tid at gøre piloterne klar. Det kan Danmark hverken være bekendt over for sig selv eller sine allierede, mener Niels Flemming Hansen.

"Kan vi som danskere være tjent med, at vores piloter og civilbefolkningen kommer i større fare på grund af manglende træning? Og kan Nato være tjent med at have en partner, som ikke kan levere nok trænede piloter? Svaret er nej," siger Niels Flemming Hansen og tager bekymringen med hjem til Christiansborg.

BAG ENHVER VALGSEJR STÅR EN STÆRK ORGANISATION

Timing er som bekendt alt – også i politik. Derfor har generalsekretær Søren Vandsø indledt sin danmarksturné rundt til de konservative vælgerforeninger for at tage pulsen på forberedelserne frem mod kommunal- og regionsrådsvalget i 2021.

To år er nemlig gået, siden det seneste kommunal- og regionsrådsvalg blev afholdt. Det betyder efter lokaldemokratiets logik, at der samtidig er to år til det næste af slagsen. Umiddelbart kan det lyde af lang tid, men rettidig omhu er vigtigt, og derfor bør forberedelserne ifølge Søren Vandsø gå i gang.

”Valgsejre siges at blive vundet mellem valgene, og det gamle udtryk har virkelig noget på sig. Det er de bedst forberedte, der står tilbage som vindere til sidst. Derfor er det vigtigt, at Det Konservative Folkeparti er gearret til at kunne gribe ud efter magten landet over,” pointerer Søren Vandsø.

Afklaring vigtig

På valgnatten kan en smule momentum fra vælgerne og skarphe i afgørende øjeblikke omdanne selv få mandater til en borgmesterpost. Med andre ord bliver alt kastet op i luften, og ingen er hverken konge eller knægt, før en endelig underskrift og afstemning i byrådet har bekræftet en konstituering.

Før man dog overhovedet når til forhandlingerne, skal man have nogle basale ting på plads, og det skal ske i god tid, minder generalsekretæren om. Derfor har Søren Vandsø en tjekliste med punkter, som vælgerforeningerne gerne skal kunne krydse af.

”Det første, som jeg spørger vælgerforeningsformændene om, er, om de agter at fortsætte på deres post frem til valget i 2021. Det kan de selvfølgelig ikke bestemme alene, da det jo er medlemmerne, som på generalforsamlingerne vælger deres formænd,” siger Vandsø, men tilføjer:

”Dog er det vigtigt for mig at vide, om formændene betragter tiden fra nu og frem til valget som et samlet forløb med dem i spidsen. For det er vigtigt at have afklaret, hvis man skal skabe en stærk organisation,” siger han.

Tager ejerskab

Netop organisation er et nøgleord, der fylder meget i generalsekretærens tanker om den kommende valgkamp. Bag enhver valgsejr står nemlig en stærk organisation, påpeger Søren Vandsø.

”Når vi ser på de steder, hvor vi fik stor fremgang sidst, så er fællesnævneren, at vælgerforeningerne var godt organiseret. At have en stærk spidskandidat skader aldrig, men gør det ikke alene. Man skal som organisation være velforberedt og sulten selv lang tid før et valg,” understreger han.

En vælgerforening, der havde det organisatoriske på plads forud for seneste kommunalvalg, er den konservative i Kerteminde. På valgdagen i 2017 voksede byrådsgruppen fra et til hele syv mandater og blev næsten dobbelt så stor som Venstre, når man ser på stemmetallene.

Meget af succesen skal netop tilskrives en god organisation, mener Klavs Lauridsen, der er gruppeformand og fremtrædende medlem af vælgerforeningen i Kerteminde. Før, under og efter en

valgkamp laver vælgerforeningen altid en masse arrangementer for at engagere folk i det organisatoriske arbejde.

”Vi har visionsweekender, hyggeaftener og før-byrådsmøder, hvor vi inviterer vælgere til underretninger om, hvad der er oppe at vende politisk. De ting er med til at gøre, at folk indgår i et fællesskab, hvor de køber ind på den konservative vision og tager ejerskab over den,” siger han.

For Klavs Lauridsen er næste step i guiden til et godt kommunalvalg at sætte det rigtige hold. Det er vigtigt at have både kvindelige, mandlige, ældre og unge kandidater, der også repræsenterer kommunen bredt geografisk, forklarer han. Men lige så vigtigt er det at skabe en god holdånd:

”Jeg føler, at jeg kan gå igennem hvad som helst, men det kan jeg kun, fordi vi har et godt hold og ikke mindst sammenhold,” understreger Lauridsen.

Succesen venter

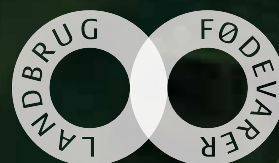
Når organisationen og holdet er på plads, handler det om at få sat et realistisk mål, forklarer generalsekretær Søren Vandsø. Uden målsætninger ved et parti nemlig ikke, hvornår det har været en succes, påpeger han. Når målsætningen så er defineret, kan man til sidst lægge en strategi:

”Selvfølgelig afhænger det strategiske meget af, hvordan det politiske landskab ser ud lokalt. Men uanset hvor i landet man befinder sig, er der masser af konservativ succes at hente, hvis man fra dag ét er opsat på at skabe den,” fastslår den konservative generalsekretær.

Klima-neutralt fødevareerhverv 2050

lf.dk/klima

Noget af det bedste i verden

Sæt **X** i kalenderen

Folkemøde 2020

11.-14. juni i Allinge

Kom og besøg Det Konservative Folkepartis telt i Allinge på Bornholm ved Folkemødet. Her kan du møde konservative politikere ansigt til ansigt og lytte med, når der afholdes en masse spændende debatter og arrangementer. Folkemødet løber af stablen fra 11.-14. juni 2020.

Landsråd 2020

12.-13. september i Herning

Næste landsråd afholdes i Herning Kongrescenter, hvor der som altid er mulighed for at møde konservative medlemmer fra hele landet. Her skal der lyttes til politiske taler og debatter, nydes god mad og hinandens selskab. Landsrådet finder sted fra 12.-13. september 2020.

Nyt koncept: 'Det må du nok spørge om'

Har du noget, der undrer dig? Så får du nu mulighed for at stille spørgsmål til Det Konservative Folkepartis politiske ordfører her i bladet. Politisk Horisont lancerer nemlig det nye koncept 'Det må du nok spørge om'. Her kan du stille både sjove, skæve og seriøse spørgsmål til Mette Abildgaard om hvad som helst. Så vil hun svare på udvalgte af dem i Politisk Horisont. Skriv dit spørgsmål til ph@konservative.dk eller send et brev til adressen Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den blå linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakridser fra Bagsværd Lakrids.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var: SPIDSBRYST
Vi sender en bog til Henny fra Odense og lakridser til Carsten fra Ringkøbing og Knud fra Rudkøbing.

2x

1x

		mage-løs forslag		for-bindel-serne		penge		
Landsrådet blev for 10 år siden afholdt i _____.		tåbe-ligt				spind	Papes første landsråd som landsformand blev afholdt på _____.	
lune		hejse-apparat					 straks bier	
dyr	fag							
krops-del								
glæder sig yderligere						værn forsknings-center		
				ingre-diens		gud		ilt have
hie-rarkiet								
tekni-kere	beplant-ning dyret					hårde Thailand		
dyrelyd				land				
musi-cal-figur								
image		to ens drik						
gas lem-merne								

EN TRAVL JULETID I OPPOSITION

Kære læser

December kom med lynets hast og med det også den signede juletid. Det er i denne mørke tid, at vi finder lysene frem. Det er en tid, hvor traditioner for alvor holdes i hævd. Julefrokoster, julemiddag, julegaver og måske en gudstjeneste eller to. Vi ved, hvad der skal foregå, for vi har prøvet det hele før.

Men noget er nyt i forhold til sidste år. I år går vi igennem julen som et oppositionsparti og ikke et regeringsparti. Den nye rolle har vi skullet vænne os til det seneste halve år. Vi har måttet holde et skarpt borgerligt øje med regeringens første finanslov. Og så har vi været på vagt, når Socialdemokratiet har forsøgt at finde flertal for sine valgløfter, som efter vores overbevisning ikke har gang på jord. F.eks. har et enigt folketing presset regeringen til at droppe sine planer om at spare 300 millioner kroner på fri- og privatskoler.

Vi holder også regeringen op på, at pengene skal følge med til de lovede klimaløsninger. For i 2030 skal vi have reduceret Danmarks CO₂-udslip med 70 procent. Det er en målsætning, som vi konservative støtter på betingelse af, at det ikke koster arbejdspladser. Desværre har vi kunnet konstatere, at regeringen skal presses til at finde midlerne, når det kommer til

vores klimaudfordringer. Som I kan høre, får vi altså også som opposition rigeligt at se til, hvis regeringen forsætter ned ad den sti.

Samtidig forsætter dagligdagen her på Christiansborg. Krigen i Syrien har fyldt på det sidste, og med en hastebehandling har vi frtaget syrienskrigere deres dobbelte statsborgerskab, så de ikke kan vende tilbage til Danmark. Brexit forsætter med at forvirre verden, og med både russisk, kinesisk og amerikansk interesse i Arktis skal vi være forberedt på at forsvare danske interesser deroppe. Så vi har travlt, også i denne mørke vintermåned, men vi vil forsætte med at kæmpe for dig og for Danmark.

Gruppen og jeg ønsker jer alle en rigtig glædelig jul.

De bedste hilsner
Mai Mercado

Mai Mercado

